

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti și Nadejda Toma,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Sîmboteanu Victoria Vasile, născută la 03 iulie 1936, originară din s. Cuhnești, r-nul Glodeni, domiciliată mun. Chișinău, str. Bogdan-Voievod 6, bl. 3, ap. 25.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.08.2012 - 16.12.2015;

Instanța de apel: 29.01.2016 - 01.04.2016;

Instanța de recurs: 31.05.2016 - 15.11.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 16 decembrie 2015, Sîmboteanu Victoria a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Sîmboteanu Victoria a fost învinuită de faptul că, în perioada de timp 01 noiembrie 2007 – 01 aprilie 2008, activând în calitate de farmacist a Secției medicină generală a Penitenciarului nr. 16 - Pruncul, amplasat pe adresa mun. Chișinău, com. Pruncul, acționând cu intenție directă și urmărind scopul însușirii bunurilor altei persoane, fiindu-i încredințate în administrarea sa medicamente primite ca ajutor umanitar pentru Penitenciarul nr. 16 – Pruncul, în sumă totală de 120783,79 lei, a delapidat o parte din medicamentele indicate, în sumă totală de 91693,96 lei, astfel, a cauzat părții vătămate, Penitenciarul nr. 16 – Pruncul, o daună materială în proporții mari.

3. *Procurorul*, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sîmboteanu Victoria să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

A o recunoaște pe Sîmboteanu Victoria în calitate de parte civilmente responsabilă și a admite acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, Penitenciarul

nr. 16 - Pruncul, cu încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului cauzat prin infracțiune, în sumă totală de 91693,96 lei.

În motivarea apelului, procurorul a invocat că, sentința contestată este ilegală, nu corespunde circumstanțelor de fapt și de drept constatate de către organul de urmărire penală în faza urmăririi penale și care au fost prezentate în cadrul cercetării judecătorești, deoarece probele administrate au confirmat cert vinovăția lui Sîmboteanu Victoria în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar instanța de judecată eronat a apreciat că fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii.

A indicat acuzatorul de stat că, atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată, Sîmboteanu Victoria vina în săvârșirea infracțiunii incriminate nu a recunoscut, însă vinovăția a fost demonstrată pe deplin prin probele prezentate și examinate în cadrul cercetării judecătorești și anume: declarațiile martorilor Șuiu Ina, Hodenco Victor, Ixari Aliona, Gaghen Ludmila, Caisîn Tatiana, actul privind rezultatele controlului tematic asupra activității economico-financiare a Penitenciarului nr. 16 – Pruncul; anexa nr. 5 a controlului tematic asupra activității economico-financiare a Penitenciarului nr. 16 - Pruncul.

Totodată, la audierea inculpatului, a fost stabilit clar că depune declarații false, deoarece dădea răspunsuri diferite la întrebările adresate de procuror.

Mai mult, inculpatul a declarat circumstanțe ce nu corespund situației de fapt și de drept constatate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, și anume: acesta a comunicat instanței precum că nu a cunoscut despre faptul efectuării careva inventarieri în farmacia Penitenciarului nr. 16 - Pruncul, aflând despre acest fapt doar în momentul în care a fost citat de către organul de urmărire penală.

Cu toate acestea, s-a stabilit că Sîmboteanu Victoria cunoștea despre faptul că urmează a fi efectuată inventarierea în farmacia Penitenciarului nr. 16 - Pruncul, fiind citată pentru a fi prezentă la această acțiune, dar nu s-a prezentat cu rea-voință.

Totodată, rezultatele inventarierii i-au fost comunicate de către administrația Departamentului Instituțiilor Penitenciare, fapt confirmat prin explicația lui Sîmboteanu Victoria anexată la materialele cauzei penale, unde ultima, în detaliu își motivează poziția sa cu privire la controlul efectuat.

Dând apreciere veridică declarațiilor lui Sîmboteanu Victoria date în cadrul judecării cauzei în calitate de inculpat, instanța urma să atragă atenția că aceste declarații au divergențe considerabile cu declarațiile date ca învinuit, ca bănuit și mai mult, cu cele date administrației Departamentului Instituțiilor Penitenciare.

Subsidiar apelantul a invocat că, instanța de judecată urmează să stabilească lui Sîmboteanu Victoria o pedeapsă echitabilă, care ar avea drept scop restabilirea echității sociale și corectarea acestuia, ținând cont de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, și stabilirea pedepsei închisorii, deoarece prin oricare altă pedeapsă nu vor fi realizate scopurile legii penale.

La fel, apelantul a indicat că, deoarece în urma săvârșirii infracțiunii, părții vătămate, Penitenciarul nr. 16 – Pruncul, i-a fost cauzat un prejudiciu material în proporții mari și care nu a fost restituit, urmează a fi aplicate prevederile art. 223 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că probele prezentate de acuzare cercetate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din

punctul de vedere al concluziei, pertinentei, veridicității și coroborării lor, nu pot fi puse la baza adoptării unei sentințe de condamnare, or, din conținutul lor nu rezultă vinovăția lui Sîmboteanu Victoria în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, mai mult, potrivit rechizitoriului, având în vedere că instanța de judecată judecă cauza doar în limitele învinuirii înaintate, acuzatorul de stat nu a specificat motivul și metoda săvârșirii infracțiunii imputate inculpatului.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, conform scrisorii nr. 6/503 din 12 martie 2010, Sîmboteanu Victoria a activat în cadrul Spitalului Republican de Profil Larg, actualul Penitenciarul nr. 16 - Pruncul, începând cu 28 aprilie 1989, ordinul SRPL nr. 4 din 25 ianuarie 1989.

Potrivit rechizitoriului, în perioada 01 noiembrie 2007 - 01 aprilie 2008, inculpatului fiindu-i încredințate în administrarea sa medicamente primite ca ajutor umanitar pentru Penitenciarul nr. 16 – Pruncul, în suma totală de 120783,79 lei, acesta a delapidat o parte din medicamentele indicate în suma totală de 91696,96 lei.

În baza autorizației nr. 6/6048 din 29 octombrie 2008, specialistul principal, locotenent major de justiție Hodenco Victor, specialistul, locotenent de justiție Gheorghe Vicol al Secției audit intern a Departamentului Instituțiilor Penitenciare și șeful Secției organizatorice și medicină preventivă a Direcției Medicale, căpitan de justiție Ilona Burduja, au efectuat controlul tematic privind evidența, păstrarea și corectitudinea trecerii la cheltuieli a medicamentelor în Penitenciarul nr. 16 – Pruncul, pe perioada 01 noiembrie 2007 - 01 noiembrie 2008.

Conform Actului privind rezultatele controlului tematic asupra activității economico-financiare a Penitenciarului nr. 16 – Pruncul, din 19 ianuarie 2009, comisia care a efectuat controlul tematic privind evidența, păstrarea și corectitudinea trecerii la cheltuieli a medicamentelor în Penitenciarul nr. 16 – Pruncul, pe perioada 01 noiembrie 2007 - 01 noiembrie 2008, a conchis că în evidența contabilă s-au depistat medicamente în suma totală de 91693,96 lei, care nu au fost depistate în urma inventarierii la 01 aprilie 2008.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 168 din 05 februarie 2015, din motiv că datele contabile din dările de seamă a evidenței sintetice nu corespund cu datele cantitativ-valorice, precum și din lipsa documentelor de primire și eliberare a medicamentelor, expertul nu a putut stabili neajunsul de medicamente intrate ca ajutor umanitar în farmacia Penitenciarului nr. 16 – Pruncul, la farmacistul Sîmboteanu Victoria.

La fel, potrivit acestui raport, instanța de apel a conchis că, din cercetările efectuate de către expert asupra evidenței contabile privind mișcarea medicamentelor în farmacia Penitenciarului nr. 16 – Pruncul, au fost stabilite încălcări conform pct. pct. 19, 68, 69, 108 din Regulamentul privind dările de seamă contabile ale instituțiilor publice. Inventarierea patrimoniului, precum și conform art. art. 15 lit. a), c), 17, 23, 31 din Legea contabilității nr. 426-XIII din 04 aprilie 1995.

Astfel, instanța de apel a reținut că, acuzația adusă lui Sîmboteanu Victoria este nefondată și lipsită de suport probatoriu, dat fiind faptul că, începând cu înaintarea învinuirii inculpatului, precum și în rechizitoriu, se atestă faptul că acesta este învinuit precum că a realizat acțiunile infracționale prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, neavând la bază probe concludente și pertinente ce ar confirma în primul rând faptul predării-primirii medicamentelor parvenite în farmacia din cadrul Penitenciarului nr. 16 – Pruncul, ca ajutor umanitar de către inculpat, fiindcă

datele contabile privind evidența medicamentelor nu corespund cu datele cantitativ-valorice.

La fel, prejudiciul în sumă de 91696,96 lei, a fost depistat în evidența contabilă, însă din materialele cauzei penale nu poate fi demonstrat elocvent, cum a fost efectuată inventarierea farmaciei Penitenciarului nr. 16 - Pruncul, or, potrivit încheierii întocmite în rezultatul cercetării de serviciu privind rezultatele inventarierii farmaciei Penitenciarului nr. 16 – Pruncul, din 12 iulie 2008, inventarierea efectuată de comisie a stabilit doar prezența de facto la moment a medicamentelor în farmacie, verificarea circulației medicamentelor în farmacie nu a fost posibilă din cauza lipsei registrelor de evidență a recepționării și livrării medicamentelor din farmacie.

Instanța de apel, analizând actul de inventariere din 08 aprilie 2008, ca probă prezentată de procuror în argumentul condamnării, a considerat că aceasta este obținută cu încălcări grave a pct. pct. 27, 30, 37, 39, 53, 64, 105-107 a Regulamentului privind inventarierea aprobat prin Ordinul Ministrului Finanțelor nr. 27 din 28 aprilie 2004 și nu poate fi pusă la baza sentinței de condamnare.

Respingând apelul, instanța a indicat că, în speță nu a fost elucidat de către acuzatorul de stat în acuzarea înaintată, care medicamente, denumirea și cantitatea, costul acestora au fost încredințate inculpatului, care medicamente, denumirea și cantitatea acestora ca ajutor umanitar au parvenit în Penitenciarul nr. 16 - Pruncul și care probe ar confirma prejudiciul în sumă de 91696,96 lei.

Totodată, din declarațiile martorilor Șuiu Ina, Hodenco Victor, Ixari Aliona, se probează doar faptul depistării neajunsului în contabilitate și în farmacie, dar nu delapidarea săvârșită de inculpat, iar declarațiile martorilor Gaghen Ludmila și Caisîn Tatiana, nu pot fi puse la baza unei hotărâri judecătorești, deoarece declarațiile acestora nu au fost supuse verificării nici în ședința primei instanțe nici în instanța de apel, iar acuzatorul de stat nu a solicitat audierea lor, pentru a fi supuse verificării, mai mult, cu acești martori nu au fost efectuate acțiuni procesuale de confruntare.

Instanța de apel a respins afirmațiile apelantului referitor la faptul că, Sîmboteanu Victoria a declarat circumstanțe ce nu corespund situației de fapt și de drept constatate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, și anume aceasta a comunicat instanței precum că nu a cunoscut despre faptul efectuării careva inventarieri în farmacia Penitenciarului nr. 16 - Pruncul, fiindcă, afirmația dată nu are tangență cu învinuirea înaintată.

La fel, a fost respins și argumentul procurorului referitor la faptul că, prima instanță, dând apreciere veridică declarațiilor lui Sîmboteanu Victoria depuse în cadrul judecării cauzei în calitate de inculpat, instanța urma să atragă atenția că aceste declarații au divergențe considerabile cu declarațiile date ca învinuit, ca bănuț și cu cele date administrației Departamentului Instituțiilor Penitenciare, indicând că, prima instanță la adoptarea sentinței de achitare a ținut cont de faptul că procurorul, contrar prevederilor normelor procesuale, în ordonanța de punere sub învinuire a lui Sîmboteanu Victoria nu a concretizat învinuirea adusă, fără a indica concret data săvârșirii faptei, mijloacele și modul săvârșirii infracțiunii și anume în baza cărui document au fost transmise medicamentele în gestionarea inculpatului și în baza cărui raport, act, revizie s-a constatat delapidarea acestor medicamente în sumă de 91693,96 lei, cauzând Penitenciarului nr. 16 – Pruncul, o daună materială în proporții mari.

Astfel, instanța de apel a constatat că, învinuirea adusă inculpatului nu este

clară, concretă și amănunțită, nu este clar prin care anume acțiune a avut loc delapidarea medicamentelor, cum prevede art. 281 Cod de procedură penală.

Din învinuirea formulată nu este clar ce acțiuni a întreprins inculpatul pentru a însuși ilicit bunurile altei persoane, în acest sens, de către acuzare au fost încălcate prevederile imperative ale art. art. 281 alin. (2), 296 alin. (2) Cod de procedură penală.

Pe de altă parte, instanța de apel a reținut că la cauză sunt anexate înscrisuri, xerocopii (f.d.25-28, 29-32, 53-64, 128-148 Vol.I, f.d.89-105 Vol.II), care nu sunt confirmate conform prevederilor legale și care de către procuror se pretind a fi apreciate ca probe.

5. Procurorul, în temeiul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivare a invocat că, instanța de apel, nu a ținut cont și nu apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția lui Sîmboteanu Victoria, în mod greșit a respins probele administrate de către acuzare, fără a fi constatată încălcarea normelor procesuale invocate, a apreciat în mod superficial aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate.

Susține recurentul că, vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei incriminate, se confirmă prin declarațiile reprezentantului părții vătămate Șuiu Ina, martorilor Hodenco Victor, Ixari Aliona, Gaghen Ludmila, Caisîn Tatiana, demersul Penitenciarului în care se indică paguba 91693,96 lei și se solicită tragerea lui Sîmboteanu Victoria la răspundere penală; lista rezultatelor reviziei din 20 ianuarie 2009, în care este constatată paguba de 91694 lei; actul privind rezultatele controlului tematic în Penitenciarul nr. 16 - Pruncul, prin care s-a constatat neajunsul în sumă de 92193,96 lei; ordinul nr. 40 din 19 mai 2008, privind crearea comisiei pentru eliberarea medicamentelor; actele de inventariere din 01 noiembrie 2007 și a ajutorului umanitar din 08 aprilie 2008; darea de seamă privind circulația bunurilor materiale pentru anul 2007 - 2008; borderoul de ieșire a materialelor conform destinatarilor; explicația inculpatului Sîmboteanu Victoria depusă în cadrul controlului și inventarierii; extrasul din ordinul nr. 109 ef din 28 octombrie 2008, prin care a fost acceptată demisia inculpatului Sîmboteanu Victoria în baza cererii personale; ordinul nr. 28 din 26 martie 2008, cu privire la inventarierea farmaciei; cercetarea de serviciu pe cazul inventarierii Penitenciarului nr. 16 - Pruncul; încheierea cercetării de serviciu privind rezultatele inventarierii; actul de inventariere din 08 aprilie 2008; procesele-verbale de informare despre finisarea urmăririi penale și prezentarea materialelor cauzei penale prin care se constată lipsa demersurilor la finele urmăririi penale în partea ce ține de probele acumulate, precum și nu se invocă careva nulitate a probelor; raportul de expertiză nr. 168 din 05 februarie 2005.

Acuzarea consideră că, instanța de apel a omis din vedere atât elementele componenței de infrațiune prevăzute de art. 191 Cod penal, cât și funcția și modul în care a acționat inculpatul, or:

- Sîmboteanu Victoria a avut în gestiunea și administrarea sa, conform atribuțiilor de serviciu, medicamentele sustrate și anume, urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu și funcției deținute aceste medicamente au fost însușite;

- delapidarea averii încredințate poate avea loc cât prin însușire și folosirea după intențiile proprii, așa și prin irosirea ei, consumare, cheltuire, datorite altor

persoane fără restituirea echivalentului în natură sau în bani;

- conform probelor cercetate s-a dovedit că, doar inculpatul avea acces la acele medicamente, dânsul întocmea dările de seamă și deci se exclude gestionarea de alte persoane, mai mult că, în acea perioadă cazuri de sustragere nu au avut loc;

- conform probelor cercetate s-a dovedit că anume Sîmboteanu Victoria a admis erori la întocmirea dărilor de seamă, la ținerea evidenței rulajului acestor medicamente și deci erorile admise de către ea în această parte dovedesc intenția ultimei de a mușamaliza acțiunile sale și de a crea o legalitate și prezență a medicamentelor ce lipsesc.

Indică recurentul că, instanțele de fond urmau să țină cont de faptul că:

- prin declarațiile martorilor Gaghen Ludmila și Ixari Aliona, s-a confirmat că careva furturi, sustrageri din farmacia Penitenciarului nr. 16 – Pruncul, nu au avut loc, prin ce se exclude „disparația” medicamentelor în alte circumstanțe decât cele indicate în actul de învinuire;

- prin declarațiile acelorași martori, s-a dovedit că responsabilă de farmacie era doar Sîmboteanu Victoria, cheile erau doar la dânsa și chiar în timpul concediului inculpatul nu preda cheile altor persoane responsabile (fiind chiar rechemat din concediu după necesitate), prin ce se exclude accesul altor colaboratori ai penitenciarului în incinta farmaciei;

- conform declarațiilor martorului Caisîn Tatiana, s-a dovedit că doar inculpatul întocmea dările de seamă cu privire la rulajul medicamentelor, doar dânsul fiind responsabil de circulația acestora și ducând evidența medicamentelor primite și folosite.

Susține procurorul că, instanța de apel, menținând concluziile primei instanțe, și-a întemeiat în mare parte soluția în baza declarațiilor inculpatului fără însă a le contrapune cu celelalte probe și fără a le da apreciere din punct de vedere a veridicității lor, or la audierea lui Sîmboteanu Victoria a fost stabilit clar, că ultima induce instanța în eroare, încurcându-se în declarațiile sale, dând răspunsuri total diferite la întrebările adresate de procuror.

Mai mult, ultima a declarat circumstanțe ce nu corespund situației de fapt și de drept constatată în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, și anume aceasta a comunicat instanței precum că nu a cunoscut despre faptul efectuării inventarierii în farmacia Penitenciarului nr. 16 - Pruncul, aflând despre acest fapt doar în momentul în care a fost citată de către organul de urmărire penală.

Cu toate acestea s-a stabilit că, Sîmboteanu Victoria cunoștea despre faptul că urmează a fi efectuată inventarierea în farmacia Penitenciarului nr. 16 - Pruncul, fiind citată pentru a fi prezentă la această acțiune, dar nu s-a prezentat cu rea-voință.

De asemenea, rezultatele inventarierii i-au fost comunicate de către administrația Departamentului Instituțiilor Penitenciare, fapt confirmat prin explicația lui Sîmboteanu Victoria anexată la materialele cauzei penale, unde ultima, în detaliu își motivează poziția sa cu privire la controlul efectuat.

Subsidiar recurentul a invocat că, nu este clară concluzia instanței de apel care a indicat în decizie că „referitor la declarațiile martorului Caisîn Tatiana instanța de apel relevă că acestea nu pot fi puse la baza unei hotărâri judecătorești, deoarece nu au fost supuse verificării... în ședința instanței de apel, iar acuzatorul de stat nu a solicitat audierea lor, pentru a fi supuse verificării”, deoarece, în ședința instanței de apel din 12 februarie 2016, acuzatorul a solicitat citarea martorilor acuzării și

audierea lor în corespundere cu prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, demers care a fost admis de instanța de apel, motiv pentru care a fost amânată ședința, iar în ședința din 18 martie 2016, a fost audiat martorul Caisîn Tatiana.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință avocatul Balan Angela în numele inculpatului, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că, recursul nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece în speța data lipsesc probe pertinente, concludente, utile și admisibile, care ar dovedi existența circumstanțelor expuse în învinuire.

Totodată, în instanța de judecată cu certitudine s-a stabilit, că pretinsa restanță nu a fost stabilită în perioada de timp 01 noiembrie 2007 - 01 aprilie 2008, dar în altă perioadă de timp, deci faptele indicate în rechizitoriu nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești în instanțele de fond.

La fel a indicat că, atât în apel, cât și în recurs, partea acuzării face referire la declarațiile martorilor, care vin în contradicție cu actul de control tematic al activității economico-financiare a Penitenciarului nr. 16 - Pruncul și raportul de expertiză judiciară nr. 168 din 05 februarie 2015.

Mai mult, instanța de apel a cercetat suplimentar probele din dosar și le-a dat apreciere în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Recurentul invocă în recursul său temeiul prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 385 alin. (1) pct. 1), 3) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea.

În corespundere cu art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței,

utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. art. 384-397 Cod de procedură penală.

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descripțivului deciziei contestate:

a) nu a cercetat sub toate aspectele declarațiile martorilor, or:

- martorul Ixari Aliona a indicat că, careva furturi, sustrageri din farmacia Penitenciarului nr. 16 – Pruncul, nu au avut loc;

- la fel, martorul Ixari Aliona a indicat că, responsabilă de farmacie era doar Sîmboteanu Victoria, cheile erau doar la aceasta și chiar în timpul concediului inculpatul nu preda cheile altor persoane responsabile (fiind chiar rechemată din concediu după necesitate);

- martorul Caisîn Tatiana a indicat că, doar inculpatul întocmea dările de seamă cu privire la rulajul medicamentelor, doar dânsul fiind responsabil de circulația acestora și ducea evidența medicamentelor primite și folosite.

Astfel, Colegiul penal, reținând prevederile art. art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor;

b) incorect a concluzionat că declarațiile martorului Caisîn Tatiana nu pot fi puse la baza unei hotărâri judecătorești, deoarece nu au fost supuse verificării în ședința instanței de apel, iar acuzatorul de stat nu a solicitat audierea lor, pentru a fi supuse verificării, deoarece, în ședința instanței de apel din 18 martie 2016, a fost audiat martorul Caisîn Tatiana (f.d.49, 55 Vol.III);

c) menținând concluziile primei instanțe, și-a întemeiat în mare parte soluția în baza declarațiilor inculpatului fără însă a le contrapune cu celelalte probe, fără a înlătura contradicțiile dintre acestea, care la diferite etape ale procesului penal diferă și fără a le da apreciere din punct de vedere a veridicității lor.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, „decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlătore erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu

legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele expuse în pct. 7 al prezentei decizii.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Se admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, în cauza penală în privința lui *Sîmboteanu Victoria Vasile*, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2016 și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 15 decembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nadejda Toma